

قیام مردم مدینه بعد از شهادت امام حسین(ع)

قیام عاشورا تاثرات زیادی در جهان اسلام گذاشت، که یکی از آنها قیام های متعدد بعد از واقعه کربلا است، از جمله قیام مردم مدینه که به محاصره و کشتار مردم شهر پیامبر (ص) به دست امویان منجر شد.

قیام عاشورا تاثرات زیادی در جهان اسلام گذاشت، که یکی از آنها قیام های متعدد بعد از واقعه کربلا است، از جمله قیام مردم مدینه که به محاصره و کشتار مردم شهر پیامبر (ص) به دست امویان منجر شد.

به گزارش خبرگزاری مهر، یکی از پیامدهای قیام امام حسین(ع) این بود که برای اهل مدینه این سوال پیش آمد که چرا حسین(ع) فرزند پیغمبر که از مدینه بیرون رفته بود برای حج شهید شد؟ مردم مدینه به یاد امام حسین(ع) و فضیلت های ایشان افتادند و از واقعه عاشورا فوق العاده شوکه شدند. در پی این مسئله، يك هیئت هفت هشت نفره از مدینه به شام می روند برای این که تحقیق کنند و ببینند علت قضیه چه بوده است.

این هیئت که مرکب از "منذر بن زبیر بن عوام"، "عبیدالله بن ابی عمرو مخزومی"، "عبدالله بن حنظله غسیل الملائکه" و چند تن دیگر از شخصیت های بزرگ مدینه بودند وقتی که به دمشق می روند تازه متوجه می شوند که چرا امام حسین(ع) قیام کرد و به هیچ وجه حاضر نبود از قیام خود صرف نظر کند. بعد از آنکه مدتی ماندند و اوضاع را از نزدیک دیدند و برگشتند. مردم از آنها پرسیدند آنجا چه دیدید گفتند ما فقط يك جمله می گوئیم، از همین يك جمله حرفمان را بفهمید. ما در مدتی که در شام بودیم همیشه انتظار این را داشتیم که از آسمان سنگ به سر ما بیارد.

عبدالله بن حنظله غسیل الملائکه یکی افراد اعزامی به شام گفت ایها الناس من از نزد کسی می آیم که شراب را فراوان می آشامد، سر و کارش جز با موسیقی و هرزگی با چیز دیگری نیست، سگ بازی، یوز بازی، زنا و هر فسق که بگوئید علنا انجام می دهد. وی تاکید کرد گفت من و هفت پسر قیام می کنیم، اما شما خودتان می دانید می خواهید قیام کنید یا نکنید.

در زمان واقعه حره والي مدینه "عثمان بن محمد بن ابی سفیان" بود. اهل مدینه علیه او شوریدند و او و مروان و دیگر امویان را از مدینه بیرون کردند و با عبدالله بن حنظله بیعت کردند. خبر قیام مردم مدینه، با گزارش مروان به گوش یزید رسید. وی سپاهی انبوه را تحت فرمان "مسلم به عقبه" به مدینه گسیل داشت.

مهاجمان در منطقه "حره واقم" فرود آمده، به مدینه تاختند و سه روز به کشتار و غارت پرداخته و به نوامیس مسلمانان تجاوز کردند. مردم به حرم پیامبر(ص) پناه بردند. لشکریان یزید، حرمت حرم را نگه نداشتند و با اسبها به داخل حرم آمدند و مردم را قتل عام کردند. کشته شدگان این واقعه هزاران نفر بودند. واقعه حره در 28 ذیحجه سال 63 هجری اتفاق افتاد.

روزی که مدینه در محاصره قرار گرفت. عبد الله بن حنظله غسیل الملائکه پیشقدم شد. به پسرانش گفت؛ فرزندانم، عزیزانم امروز روز شهادت است و فداکاری در راه اسلام است من می دانم که شهید می شوم شما هم شهید می شوید. من از شما فقط يك تقاضا دارم دلم می خواهد من زنده باشم يك يك شما بروید شهید بشوید و من مرگ جوانان خودم را در راه اسلام به چشم خود ببینم و بعد خودم شهید شوم پسرانش گفتند؛ سمعا و طاعة ما اطاعت می کنیم و همین کار را کردند.

چنین شد که اهل مدینه قیام کردند و قیام آنها به قتل عام مردم منجر شد. مردم مدینه که قتل عام شدند به خاطر قیام برای حسین بن علی(ع) بود. این مردم زمانی که هنوز قضایا را درک نکرده بودند با خود امام حسین(ع) حرکت نکردند ولی بعدا فهمیدند که قضیه از چه قرار است، یعنی فهمیدند که امام حسین(ع) عمق قضایا را می دید و اینها خبر دار نبودند.